

holdes, som nærmere vil vorde bestemt i det Paafølgende (§ 91—95).

§ 64. Sogneveie.

Herredsvedtægten skal bestemme, hvilke Veie der skulle være Sogneveie. Herfra ubelukkes paa den ene Side Statsveiene, Amtsveiene og Herredsveiene, paa den anden Side Mark- og Skovveie, Indførsler fra den almindelige Færselfvei til en eller enkelte Gaarde og andre private Veie, hvis Dyrholdelse og Vedligeholdelse ikke er af Vigtighed for det Offentlige. Veie fra By til By og saadanne Veie, der besædes af et større Antal Beboere, saasom til næmste Kjøbstad, til Kirke, Skole, Mølle, Færgested eller Udsibningssted, skulle ordentligvis betragtes som Sogneveie, medmindre af flere omtrent lige tjænlige Veie den ene opgives.

Finder Sogneraadet det hensigtsmæssigt, at enkelte Veistykker omlægges, for at undgaa stejle Banker, Moser eller deslige, eller for ved Veiliniens Rettelse at forforte Veilængden, indstiller det Sagen til Herredsraadet. Villiger dette Planen, er den Grundeier, over hvis Lod den nye Veie skal gaae, pligtig til at afstaae den dertil fornødne Jord mod fuld Erstatning. Denne bestemmes ved Overenskomst eller ved Taxation, som ved Expropriation til Gangefter. Sogneraadet er berettiget til at optage Udgiften til denne Erstatning og til Veiens Anlæg i Sogneligningen, ligesom det er bemyndiget til at raade over den Deel af den gamle Veie, som ved Veiens Omlægning bliver overflødig.

§ 65. Sogneveienes Vedligeholdelse.

Hvert Sogneraad afgjør selv, om Vedligeholdelsen af Sogneveiene skal overtages af hele Sognekredsen, eller om de skulle udloddes imellem de enkelte Hartkornseiere. Dog skal Bestemmelsen derom optages i Herredsvedtægten.

Overtages Sogneveiene af selve Sognekredsen, foranstalter Sogneraadet den aarlige Vedligeholdelse, og, hvor Saadant behøves, Veienes Grundforbedring udført for Betaling efter offentlig Udbydning (§ 63). Udgifterne optages da i det aarlige Dverslag.

Beslutter Sogneraadet, at Veiene skulle udlod-

des, skulle derfra dog undtages Broer, Steenkister og enkelte uforholdsmæssigen besværlige eller sær vigtige Veistykker, saasom de egentlige Bygader, vædrige Skrænter, sède Engstykker og deslige. Disse vedligeholdes da for hele Sognekredsens Regning.

Resten deles i 3 Klasser, efter Jordbundens og Færselfens forskellige Bestaffenhed og den mere eller mindre besværlige Afgang til Veimaterial. Hver Længdefavn paa de vanskeligste og meest besværlige Veistykker, som ere satte i 3die Klasse, regnes for 3 Arbeidsfavne, eller lig med 3 Længdefavne paa de Veistykker, som ere lettest at vedligeholde, og som derfor ere satte i 1ste Klasse, og saa fremdeles.

Disse Arbeidsfavne fordeles paa alt Sognets Hartkorn, dog saa, at de, der ikke eie eller bruge 1 Skjæppe Hartkorn, ere aldeles frie. De øvrige Hartkornseiere eller Brugere erholde deres Veiparter, saavidt muligt, samlede paa eet Sted og, saavidt muligt, paa deres egen Grund, eller dog i Nærheden af deres Bopæl og paa Veie, som de selv hyppigen befare. Disse Veiparter affattes paa selve Veiere og betegnes Grændserne med værige Mærker. Udskyffes noget Matriculnummer, deles sammes Veipart mellem Parcelerne. Er nogen af disse under 1 Skjæppe Hartkorn, gaaer dens Anpart over paa Sognekredsen.

Veifordelingen, hvorved Sogneraadet er berettiget til paa Sognekredsens Regning at benytte en Landmaalers Hjælp, indføres i en Veibog; der for hvert Matriculnummer angiver dets Eier og Hartkorn og de samme tildeelte Veiparter, disses Grændser, Længdemaal, og Taxt (1, 2, eller 3). I Veibogen indføres tillige de Sognekredsen forbeholdte Veistykker, Broer og Steenkister, de Linieretterser, som tilfigtes ved Sogneveiene, derom indgaaede Overenskomster og saa fremdeles.

§ 66. Vegtpligt.

Vegtpligtige ere i hver Sognekreds de, som deri eie eller bruge mindst 1 Tønde Hartkorn. De skulle gjøre en Vegt for hver fulde Tønde Hartkorn, uden Hensyn til deres større eller mindre Hestehold.

Alle Vegtpligtige opføres i en Vegt bog, hvori de Vægter, hvorover Sognet efter